

På det erhvervspolitiske område drejer det sig bl.a. om, at materielanskaffelser til forsvaret normalt involverer dansk industri. Når der anskaffes udenlandsk materiel, er det et lovkrav, at den udenlandske leverandør skal indgå en industrisamarbejdsaftale med Danmark. Ved anskaffelser for 25 mio. kr. og derover skal den udenlandske leverandør placere forsvarsrelaterede ordrer for et tilsvarende beløb hos dansk industri.

Formålet med disse industriaftaler er, at de skal styrke dansk industris teknologiske niveau og markedsadgang og styrke industriens konkurrenceevne på verdensmarkedet. Imidlertid opfyldes industriaftalerne ofte ved, at danske virksomheder får produktionsopgaver, som nok sikrer nogle arbejdspladser, men som ikke nødvendigvis tilfører virksomheden viden og ny teknologi. Årsagen hertil er, at de modtagne ordrer har relation til det færdigudviklede produkt, som forsvaret anskaffer, og derfor ikke er med til at udvikle produktet.

Industrien i Danmark er på udkig efter projekter, hvor den kan være med i udviklingsarbejdet og dermed få et teknologisk løft. Dem er der ikke så mange af. Kampflyprojektet er imidlertid et sådant projekt, hvor der er mulighed for at give dansk erhvervsliv – og dermed det danske samfund – et teknologisk løft.

På det forsvars- og sikkerhedspolitiske område har kampflyvalget indflydelse på rammerne for danske bidrag til fremtidige internationale operationer. Der kan således være politisk signalgivning i, om Danmark med sin kampflyanskaffelse styrker nordiske, europæiske eller transatlantiske bånd.

Et andet forsvars- og sikkerhedspolitisk forhold er spørgsmålet om, hvilke lande som fremover skal bidrage til NATO's samlede kampflykapacitet. NATO består efter sine seneste udvidelser af lande, som ikke alle har et tilstrækkeligt økonomisk råderum til anskaffelse af avancerede kampfly. Jeg mener, at Danmark bør levere et flybidrag for fremover at kunne fremstå som en troværdig alliancepartner.

Nye kampfly til forsvaret er som beskrevet et politisk anliggende, men inden jeg kommer ind på den politiske medvirken i anskaffelsesprocessen, vil jeg give en kort orientering om status på de tre kandidater: Eurofighter, Gripen og Joint Strike Fighter.

For Eurofighters vedkommende har kontakten til producenten udviklet sig positivt over de

seneste år. Der har været afholdt flere møder mellem mine embedsmænd og repræsentanter for Eurofighter. Disse møder har resulteret i, at virksomheden bag Eurofighter, EADS-koncernen, opfatter Danmark som en potentiel kunde. Det har nu resulteret i, at forsvaret har deltaget i tre testflyvninger af Eurofighter – mig bekendt med et meget positivt resultat.

Jeg er endvidere bekendt med, at danske virksomheder er i dialog med EADS, og at der er indgået mindst én aftale om samarbejde vedrørende Eurofighter. Dette initiativ glæder mig meget, for en af de primære årsager til, at forsvaret er så tidligt ude i denne sag, er jo netop, at vi skal være med til at positionere dansk industri i forbindelse med en kommende anskaffelse af kampfly.

Jeg kan endvidere oplyse, at jeg har modtaget en henvendelse fra EADS, som foreslår en dansk tilknytning til det multinationale Eurofigthersamarbejde med henblik på at bekræfte Eurofighters status som kandidat i det danske kampflyvalg. En sådan aftale er et vigtigt signal for EADS, som naturligvis er bekendt med det danske engagement i Joint Strike Fighter-projektet. Det er min vurdering, at en sådan aftale kan være et vigtigt redskab for danske virksomheder, som ønsker at samarbejde om Eurofighter-projektet. Endelig kan jeg oplyse, at der ved køb af Eurofighter tilbydes 100 pct. industrisamarbejde.

Lidt om Gripen: Med hensyn til Gripen har forsvaret en solid kontakt til Saab, som rækker helt tilbage til 1970, hvor Drakenkampflyet blev anskaffet til Flyvevåbnet. Eksempelvis har Saab inviteret et dansk testhold fra flyvevåbnet på besøg i Sverige for at afprøve Gripen. Danske virksomheder har også gode forbindelser til Saab, som igennem tiden har haft et godt samarbejde med den danske forsvarsindustri. Det fremgår bl.a. af Økonomi- og Erhvervsministeriets seneste opgørelse, at Saabkoncernen er en af de få virksomheder, som placerer ordrer hos dansk forsvarsindustri for et beløb, der er større end de beløb, forsvaret anskaffer militært udstyr for hos Saab.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at den version af Gripen, som er kandidat som afløser for den danske F-16, endnu ikke er udviklet. Det er oplyst, at den nye version af Gripen vil blive udviklet i løbet af de kommende år, og at det er Saabs hensigt at involvere danske virksomheder i dette arbejde.